

Rozi u lodh së ndjeri sikur nuk i përkiste atij vendi.

Lutja e Rozit

Nga Lusi Stivenson Iuelli
(Bazuar në një ngjarje të vërtetë)

Rozi e lëshoi çantën në dyshe-me. Ajo sapo kishte mbaruar ditën e saj të dytë në klasën e re. Dhe nuk kishte qenë një ditë e mirë.

“Çfarë ka?” – e pyeti mami.

Rozi u mbështet në divan. “Disa fëmijë në klasën time më thanë gjëra të këqija”, – tha ajo. “Për lëkurën time të zeshkët.”

Nuk kishte shumë njerëz në

shkollë që kishin të njëjtën ngjyrë lëkure si Rozi, ndaj ajo ndihej sikur nuk i përkiste atij vendi. Por ngacmimi e bëri të ndihej qindra herë më keq.

Mami u duk e shqetësuar. “Më vjen keq”, – tha ajo. Ajo i dha Rozit një përqafim. “Do të flas me mësuesen tënde për këtë.”

Por të nesërmen në shkollë, Rozin e ngacmuan përsëri. Një

djalë në klasën e saj u soll keq me të gjithë ditën.

Rozi u ndje e trishtuar. Por u ndje edhe e zemëruar. Nganjëherë kur ai tregohej i pasjellshëm me të, Rozi ia kthente fjalën. Por kjo nuk e bënte të ndihej më mirë.

Një ditë, kur Rozi u kthye në shtëpi nga shkolla, ajo vrapoi drejt e në dhomën e vet. Ishte e lodhur nga ngacmimet. Ishte e lodhur së

ndjeri sikur nuk përkiste në shkollë. E ngjeshi fytyrën në jastëk dhe qau.

“Si do t’ia bëj?”, – mendoi ajo. Ajo nuk dëshironte të ndihej kështu gjatë gjithë pjesës tjetër të mbetur të vitit shkollor.

Rozi fshiu sytë. Më pas ngriti vështrimin te statuja e vogël e Jezusit që ishte në raftin e saj të librave. Mami ia kishte dhënë atë Rozit që ta ndihmonte të kujtonte Jezusin.

“Ndoshta duhet të lutem”, – mendoi ajo. U gjunjëzua dhe i kryqëzoi krahët.

“I dashur Ati Qiellor, jam shumë e lënduar në shpirt. Shokët e mi të klasës sillen keq me mua për shkak të lëkurës sime të zeshkët dhe kjo më bën të ndihem shumë keq. Të lutem, më ndihmo.”

ILLUSTRIMET NGA SHAWNA J. C. TENNEY

U ndje mirë kur i tregoi Atit Qiellor për ndjenjat e saj. Ajo e dinte se Ai po dëgjonte. Ndjeu ngrohtësi dhe dashuri, sikur atë po e mbështillnin me një batani-je të ngrohtë. Ajo ndjeu se ngjyra e lëkurës së vet ishte e bukur. Ajo ishte një fëmijë i Perëndisë dhe Ai e donte atë.

Kur Rozi e mbaroi lutjen, asaj i erdhi një ide. Ndoshta ajo mund të bënte diçka më tepër për të ndihmuar në shkollë.

Javën e ardhshme, Rozi dhe nëna e saj folën me njerëzit që drejtonin shkollën për atë që po ndodhte në klasën e saj. Rozi kërkoi fëmijë të tjerë në shkollë që po bullizoheshin, dhe u bë shoqe me ta. Ajo u përpoq ta shpërfillte djalin që e ngacmonte. Dhe në kishë të dielën, ajo dha dëshminë e vet që Ati Qiellor i donte të gjithë.

Gjërat në shkollë nuk u përmirësuan menjëherë. Por kur bëhej e vështirë, Rozi kujtonte se si u ndje gjatë lutjes. Ajo ishte një fëmijë i Perëndisë dhe Ai e donte. Dhe për shkak se e dinte këtë, ajo mund të bënte gjithçka. ●

KËSHILLAT E ROZIT PËR TA ÇRRËNJOSUR RACIZMIN

RACIZMI është kur njerëzit trajtohen padrejtësisht për shkak të ngjyrës së lëkurës ose prejardhjes së tyre. Ja çfarë mund të bësh:

- Mbjaj mend që je një fëmijë i Perëndisë.
- Trajtoji të gjithë me dashuri, dashamirësi dhe respekt. Kujto se edhe ata janë fëmijë të Perëndisë.
- Nëse të bullizojnë ose sheh dikë tjetër të bullizohet, bisedo me një të rritur. Dili në mbrojtje vetes, por mos reago me të njëjtën vrazhdësi që t’u tregua ty.
- Tregojua përvojat e tua të tjerëve. Ndhimoi ata të dinë se nuk janë vetëm.
- Dili në mbrojtje të tjerëve që po trajtohen padrejtësisht. Ji shok ose shoqe me ta.